

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

9. Dies Aprilis. Deus sic curat unumquemq[ue] nostrum, velut solum curet;
& sic omnes, tanquam singulos. August. l. 2. Confess. cap. 11.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

Aprilis.

Tessera.

267

merita Christi, perfectiones Dei; ac ipsum denique rebus omnibus postponit Deum. In hoc unum intendunt filii hujus sæculi; ut spernant illa, quæ perstant per omnium perpetuitatem sæculorum: satis est, si hinc turgeant fastu, & polleant astu memores illius:

Astu vincit homo, cuncta creata solo.

9. DIES APRILIS.

Deus sic curat unumquemq; nostrum, velut solum curet; & sic omnes, tanquam singulos. *August. l. 2. Confess. cap. 11.*

Sollicitudo I,
nimia in
temporalibus.

A

Stutiam subsequitur Sollicitudo, quæ tunc prudentiæ opponitur, dum totam Rationem absorbet exces-

su cogitationum de rebus temporalibus. Quid te angit, imò sollicitat sollicitudo; cum tantum tibi uni invigilet tota Dei providentia, ac si in tota hac rerum universitate esses solus? scilicet Rex, qui omnibus providet, qui sibi sunt à manibus, à pedibus; à literis, ministris, colonis, agaronibus, mancipiis; imò falconibus, canibus, equis, felibus; Filium suum primogenitum, unigenitum, Regni hæredem, sceptri successorem; quem unum gerit in oculis, alit in fibris, habet in delitiis, destituet rebus ad vitam necessariis? Expende hodiernæ diei tesseram, & mitte de rebus perituris curam superfluum. Sed una est hominum sollicitudo: nescio, an deploranda Heracliti fletu,
an

an explodenda Democriti risu? quæ tota vergit ad terram, & quæ sunt terræ; ad corpus, & quæ sunt corporis. Pro quæstu pecuniæ labor maximus, cui-libet est levis: pro auctu Gratiæ, labor minimus, cui-vis est gravis. (a) *O gravis corde!* verè excordes, & væcordes. Septem annos impendimus pro politioris literaturæ scientia: vix totidem dies, pro excolenda & expianda conscientia. Litigamus pro umbra a-sini: vix ad diem laboramus pro regno Dei. Ubi agitur de re nauici, ut omnia perspiciamus, sumus oculis Lincei; ut laboremus, manibus Centimani; ut curramus, sumus pedibus Mercurii. Ubi agitur de æternitate fœlicitatis, sumus toto & corpore & animo paralytici, tepemus, languemus, jacemus, delidemus.

II. Quæ negligi sine periculo poterant, certatim quærimus: quod apprimè curandum erat, contemptim negligimus. Ut sit fertilis ager, ut domus composita, ut officiosus servus, ut sollicitus procurator, ut splendida vestis, ut nitidus equus, ut pulchra uxor, ut compta ancilla, ut cultum corpus, nemo non strenuè laborat: ut sit cultus animus, cur non tantum est postrema, sed nulla. *O cives, cives, quærenda pecunia primum, virtus post nummos:* sic est hodie, sic erat Flacci sæculo: sic erit temporibus nepotum, & pronepotum. Sed (ut res erunt, indies pejora conjicio, quamvis jam pejora vix possum nedum timere, sed fingere) certè sic vivitur: eoque criminum, ac futurum ventum est, ut procedi ulterius sine publico præcipitio non possit. Nunc, nunc impletum est, quod Satyricus ante tempus dixerat. *Omne in præcipitio*

(a) *Psal. 4.3.*

pitio vitium stetit. Enititur tamen pro viribus, ut semper aliquid accedat vesaniæ, & malitiæ: nec unquam à Majoribus traditæ licentiæ finibus contenti erimus. Nunquam commitemus, ut mentitus videatur Horatius, ubi ait: *Ætas parentum pejor avis tulit nos nequiores, mox daturos pragentem vitiosorem.*

III. Certè si duodecimam partem curæ quàm impendimus, ut pistor nobis bonum panem faciat, impendissemus pro nobis, ipsi jam pridem boni essemus, ut de annulis, de calceis, de calamistris sileam. Sic est proculdubio, sic erit: semper curabuntur supervacanea, semper negligentur necessaria. Nos reformidamus pati pro veritate in salutem, quæ alii affectarunt pro veritate in perditionem. Nauseamus ad antidotum, & inhiamus ad toxicum. Percurre amplissimarum civitatum vicos, considera artes humanam industriam excogitatas, animadvertite ingenia, solertiam, perspicaciam, & quære, quid sibi velint earum artium auctores: & vero verius reperies omne oleum in nocturnis lucubrationibus, omnem operam in diurnis laboribus, omnem industriam in studiis, omnes nervos ingenii in excogitandis artibus expendi, ut ea in hac vita mortali conquirantur, quæ sunt mortalia, fluxa, caduca, peritura: pro æternis, cœlestibus, Divinis, non tantum nullus est labor, sed nec desiderium laboris. Nunquam feriantur nostra studia, ut comparentur etiam nobis noxia. Audiatur hinc vox S. Gregorij: (a) *Fili hujus sæculi, pro temporali gloria usque ad mortem desudare appetunt: pro spe perpetua, nec parum quidem laborare subsistunt. Pro terrenis lucris quaslibet injurias tolerant.*

(a) l. 19. Man. c. 16.

Et pro cœlesti mercede, vel tenuissimi verbi ferre contumeliam recusant. Cave ab his futilibus curis, ne confenescas, & incanescas nugis; quia ut Poëta.

Cura facit canos, quamvis homo non habet annos.

10. DIES APRILIS.

Primum scientiæ vestibulum, scire quod nescias. *S. Fulgent. Mytholog. 1.*

Ignoran-
tia. I.

INter vitia, quæ oppugnant Prudentiâ, claudit agmen; ex quo, velut ex equo Trojano, egreditur malorum agmen, Ignorantia, Quidni in eam, ut in quodam inauspicatum portentum Satyricè invehat cum Satyrico Misoponero. (a) *Apage à me omnes, quos saxificum illud monstrum, Ignorantiam dico, stupefacit, quibus oculi sunt instar taipæ, velo obducti, aures surdi, garrulitate obtusæ, nares lutulenti animalis obese. Scarabæi gustatus assiduo fimo viciatus, & Stupidus torpido frigore tactus ostricorum.* Quàm multi hoc exitiali Ignorantiæ morbo laborant! si quid illa sit, quæras, intelligere, non erit labor. Auctore Platone: (b) *Inscitia est, quando quis falsa opinione decipitur, circa res plurimi faciendas.* Quis, quantumcunque sit ingenii subtilis, ab hoc malo est eximius? si aves augustum subire scientiæ sacrarium, hæc tibi sit prima lectio, in ejus vestibulo scire, te nihil scire. Ignorantia tam est vulgaris, ut non tantùm occurrerit vulgus, & plebeia capita, sed mundi Oracula, & ingenio-
rum

(a) *In Satyr. c. 5.* (b) *Protagon. p. 248.*